

יש לי 300 נשמות של בחורים מהישיבה שלי בפוניבז', שנעקרו על קידוש חסן

פרסום ראשון

מה לנשרא בבית המדרש

יתום מ-60 שנה, הייתה זו תעלומה היסטורית: מזמן הזמין נשיא המדינה, יצחק בן צבי, ל'חנוכת הבית' של ישיבת פוניבז' – הזמן שהתקבלה בזמןו בפליה וגביקות מה הייתה עמדת מון החזון-איש זצ"ל, מה השיב – **הרב מפוניבז' זצ"ל?** **קנאים,** שאימנו לשבש את האירוע? וכיצד נגה מרדן הגראם "מ שך זצ"ל?" | את ה'חלה החסר בפאל' אנו חושפים כאן לראשונה, בהסתמך על עדות כתובה שנמצאה בבית אגוזו של רבה של פרדס-חנה, האון ובי יהושע זילג דיסקין זצ"ל (חוותנו של רביינו מון ראש הישיבה האון ובי גרשון אדלשטיין שליט"א) | מתברר שהזמנה נועדה לבזום את המזימה, שכבר יצא לדורך, לביטול יישותה העצמאית של בני-ברוק והבלעתה במורחוב החילוני המוניציפלי שסבירה. בן צבי היה היחיד שיכל היה להתערב, וכן אכן היה | **המשמעות המרטיטה:** למען צבויונה וקדושתה של ב"ב, ניאות הרב מפוניבז' באציגותו לוויתן על צבויו טקס חנוכת הבית לישיבתו! | **כמה גדולים מעשי ובי יוסף שלמה!**

הם לא יתנו לפגוע בהקמת הישיבה מחדש!

הפאות הלא-מושלים

מדוע הזמן נשיא המדינה ל'חנוכת
הבית' של ישיבת פוניבז'

החק החסור בפואול

סיכון מדינת' הטרמעת' בני-ברק
במרחוב החילוני המוניציפלי

בני-ברק, תש"ג

הרבי גרשון טברסקי

שנת תש"ג לכש עולם התורה חג. בבני-ברק נחוגה חנוכת הבית לבניין גדול המندים של ישיבת פוניבז', בתרום חתן המשמה סרן נב"ד פוניבז' זוקל, שבורה סער של בנייה החל לקומס את ההוראה מעשן אפרה של גולת אירופה.

שםחת 'חנוכת הבית' הייתה ביום כבשורה לכל שדרות היהודות, לעולם התורה המתהווה בארץ בפרט, אך כמעט עברה בני היישוב. על תלמידי הישיבה כבר מנו מנות בבורות משככים ומעלה, אשר מוסמ' בינו מרבץ תורה לעתיד, אילו שאבו בצמא מותרונות של ראש הישיבה והשנאים ובראשם רמן הרוב מפוניבז' זוקל, הגר"ש רוזובסקי זוקל, הגרא"ד פוברסקי זוקל והgra"ם שך זוקל".

קשר פנימי סמו וגלו היה עם הבית שכפאתו הנבעה, ביזו של מון החוץ איש"ז דע"א, ראש ישיבת הבלתי-ישמי של השיבת. ראש ישיבת היו פוקדים את הבית, בחורים וכדו לחיותה ודי מכונות. בין אין ישיבת רחשה גם הרוח של בירור דרך ועיצוב הקפה, והוא בה תביעות החוחם של שיחותיו של מון המשנית הגרא"א דסל זוקל, ואחריו מון המשגיח רבי חזקאל לוונשטיין זוקל", אך לא פחות מושפעו של מון בעל החוץ איש"ז דע"א.

מועד סיום בניין הישיבה אודיע המנדים, שנם במונחים של ימינו תופס מקום כבוד ודראי בימים ההם כשהחציבור החדרי היה מעת מועד, תפס את מלוא תשותמת הלב של הציבור התוועני. ריכים רוא בפועל של מון הרוב זוקל", רוח גביה כלולה במאזן של תקומות ההוראה אחר השואה.

כל שהתקרב ממועד חנוכת הבית כך נאו הרנסות בפרש אצל בני ישיבת. אל עברו את תקופת טרום ישיבת בבית הכנסת היליגמן, אוvr כרך באולם הדל שבירוכת הבניין המוקם, ולנו בפדרסים שקיינו בהם אנשי המהירות, הקמו של הבניין רחוב הדדים והחרדים שבכנותם ביפוי, הו מובה ונחל העברום.

יום חנוכת הבית נקבע. וזה המועד בו יעתיקו בני הישיבה את מקומם מהallows הישן ויעלו עם הגمراה אל המקום החדש. אך שלא קיבל האירע את ביתו, הוא היה דאי ורעג מורם ונישא בו מי שנקראת אם הישיבה, מרחיבת את גבוליה ווריעות משכנתה הטטה.

'אתם בעצם לא שומעים לי...'

בימים הסמוכים למועד חנוכת הבית נשמעה הbara בישיבה: לטקס החגיגי יומן כי ששם שפקיד נשיא מדינת ישראל, מוד' יצחק בן צבי, הרכב עורר בקורות בקרוב הווי הנקנים בירושלם, אך לא רק. גם בתוך הישיבה נשמעו דברי התנגדות, בדרך כלל לא התיינו בני הישיבה להשמעות בקורות ולוי מרווחות נגד הנהגה הישיבה, מבנה צבינו הרוחני של ישיבת הא לא קיבל מרות ולא להען פנים ברובותיהם. מעבר לכך רוח ישיבת ככו כל עולם התורה באותם ימים, לא של נקיות פולולות נגד הנהגה המדינה, על אף שההתנגדות למדינה הייתה ברורה וצורפת. הנהגה וזעם עולם התורה, הייתה מנוטת על ידי מון נאכ"ד בריסק דע"א, ומון בעל החוץ איש"

'מרן הרוב מפוניבז' לא שמח'

נשוכ לכתבי זכרונו של הגראי ריסקן וזוקל, מהם אלו ציטטים לראשונה: לאחר החשש מיזמת האחדות, טענו נורומים בטעואה של ברי ברק, לאל קשי' שיר עם ישיבת פוניבז', שהוחיד שוביל לטכל את היזמה הוא מוש' יצחק בן צבי, הביבת הדרשת

בראש היוזמה עמדו תושבים חילוניים מבני ברק, ובראשם קבלן חילוני לאומי. היוזמה הייתה כל כך דומיננטית עד כדי הקמת רשימה מיוחדת בשם המלא 'למען האיחוד', שהתמודדה בבחירה למועדזה. למרבה השמחה הרשימה נחלה כישלון חרוץ

עדות מתון החזו

'ירושליםDIG' ע' קינדערלאן, וכי אתם חושבים שטפוחדים מכם?'

'כל עוד הם דיברו לפניו בדור ארץ מסותית, גם האון התייחס אליהם בהתאם' | השתלשלות השיחה בתוך החזו, מעדותו של מי שנכח בפנים - האון ובן בניין ביןוש קורלנסקי זצ'ר | הוב. א. חוץ

הוא פתח את דבריו עם דברי הגمرا, ביטוקום שיש חילון או אין וולקלס בכבד לבך. פוד החקב עירבם אחד מטובי יטורי קראה להדר. או ש' אש' ריב' ריב' הריבתית אש' ריב' ואוקל קראה 'וועצפה' הרדו מותגעעה' ווילך קראה בפער. קראה להם - לקבצת התלמידים מטוקובי. ביניהם ובי' קראה מירולסקי שליטיא. ראש מליל' טהרהו: 'אגניע' ובאה משלחת מטהובי יטורי קראא' מירולסלי. ווילך קרא אומ'ם. מה חאיישבו ווילך לדבר בחזרות ננד אין ציב' ווילך ננד עיד'ו. ווילך ווילך לה - מי' דברם רעים פרטיטים וויכירוטים (כפי הדוכין), עליו' הם לא מצאו כל כך רע, בעיקר על אשטו.

האנון מפוניבז' ואמר להם, כי' לפנ' שהווען את נשא הפדינה (ווען לא גילה את אוננס לטיכת החזונה והחשתת לאראונה כחבה ו- א. פוח') הוא הייעץ עם חברינו נס' חורדים והוואג'ן מה' סטיטים עלי', והם אמרו לו שאפשר להפיצו. הנה לפ' מה שטיפרין אבר' נטורי קראטה ובריט לגב' אשוט וועוד, יכול להזכיר שם היה יוזע פיך קודם לכ', לא הוה מומני, אבל עכ' ביחס לאישתו עם כל מה שטיפרין. שיקול הדעת הווא, שלא לטבל את ההזמנה, וכך הוה ניג'ו ויאדר את ההזמנה על כנה.

בין קנות לחזופה

וזה וועת וו, משקפות את האשתיק. את החלון שהרב כל לא גילה להם. כי' לובות הכתורה היה צורך לשחקן, אבל הנאן פוניבז' שיכל להוות הרכון לבני ברק, אבל הנאן פוניבז' שיכל להוות שאמ' היה יוזע פרטיטים נספחים, אבל לא הוה מומן אוורו לפרטות הכל, אבל עכ' והזמנה תשאך על כנה.

בנ' או באים קינא' ירושלים שבולם הי' ויא' ד' מיעוטים לווער דעתו לאיד לבנון הנאן פוניבז' והחווז איז'. הם מבינים יותר מהם... חזופה יסינ' ולטורות את הנאן פוניבז' חוויח' אליהם. כי' נס' מה' בכנ' בבדה' יזקע' ווילך אבל באשר הרצפה נלשה' וועלתא על גוזויה, ברגע אחד הם ננטכו לילדי ירושלים... לירושלים... קינדערלאן...

רב' צבי כגן שהפין מודעות תחת הכהרת איזוינט' צידק בא לעי' ננד באו של קראניצ'י. בסופו של דבר הפתיע הרוב רואן אהרוןוביץ', סגן ראש עיריית בני ברק, את הנורומים והוביל לפינוי האסיפה.

הנורומים משתגמים מהקצתה אל הקצה, כמו גם צדדים היסטוריים מעיניים מאר'.

הדבר החשוב ביותר שדברים נכתבו בכל' ראשון,

מי' שהיה בסוד העניינים ולא מכזב ממל' שני'.

ווק' מספר האון רבי ירושע ולוי דיסקין:

כאשר והשלם לאולס של הכל' שייטט פוניב' החולט

לקרים מעמד 'חונכת הבית'. מלחהילה - כותב הנראי'

דיסקין זזק'ל - היה ההורחנונג לקל'ת תא מעמד

'חונכת הבית' כפי' שנגנ'ה בעת חונכת הבית של ישכת'

'אידין' בראשות רון החוץ' ייטס' וויל' ההורחנונג

יתכו' או האילום החדש לבל'ז'ו וויל' קוט' תענית

זום כמשך כל היום, בערב. יאמ' שעירודים מפ' מון

בעל החזון איש' דזע' ומון נאנ' אבגד' דריסק' יע'א

(מעמד פענץ' שחבל שלא ציא' לא פועל - גט), לאחר

מכן בסוח' הום והזום תיעדר סעדיה היגינ'ה לבני' יישיבת

הישיבת, בהשתתפות רבנים וראשי הישיבת. את הטקס

התעדת להנחות ולנחלת הגאון רבי יהושע ולוי דיסקין

וזוקל' עצמאו.

והה מגעה ההפניה:

אלא - מסר' ומוגל' האנ' רבי יהושע ולוי זוקל'

את התהווחשות הדורמיטית - שבאותה עת התנגול מסע

לחץ כביד' מצד' גודרים ממשתתים ומוכיינו של ראש

עיריות רמת גן, אברהם קראניצ'י, לאיחוד הערים בני' ברק ורמת גן.

נעבור בשלב זה את המשך ההרחשות המובאות

בתאזרו המפורט של הנראי' דיסקין, כדי לחת' מעת

רקע ליזומה הוו של איחוד הערים.

החל ממקום המדינה התרבותן משלב אליו הערים בני' ברק, רמת גן ובגבעתיים. בראש היוזמה עמדו תושבים

חילוניים מבני ברק, ובראשם קבלן חילוני מוקם,

היוועה היה כל' קראן דיסקין ר' דיסקין ר' דיסקין ר' דיסקין,

טיזויה' בשם המלא 'למען האיחור' אשר התמודדה

בחירות למומוצה שטורתה המוצחרת כשמה, למפל' למען האיחוד מתק' מעצצת ערית' כי' בק' עצמאו.

למרבה השמחה הרשימה נחל' כישלון חרוץ.

במקביל, ההסתדרות שליטה על כל

הציבור, דאגה להקיף את בני ברק בשיבות חילוניות

ותושביהן, נוגבים מאר' איז'יס' יומ'ו את המיזוג בין

שלשות הערים, כדי להטמע את העיר החרדית במרק

המרח' החלוני, כך שהיא תאנדרה צבינה' להולין.

כל להבן' שיזומה ווירושה מכת' מות' לקיומה של

העיר החרדית היוזדה און.

בשנת תש'ט' שוב עליה יומ'ה וועל' דידי' יעד' הערים

המשתתית' שהיתה כפופה לשדר' חסינ'ו, וביעילות

החרדיות התפרנסת קראטה לפעילות לבימת היוזמה

על ידי פניות לפרש' המכון. בשנת תש'ט' נט' שוב

ראשים את היזמה שה' וועל'ה. הרוב גאנטנקוון מגצל

מסכה לריל' צ'יאה ליהוך' לארץ. הוא מסטר' שמ'ר

קרניצ'י, ראש עיריות רמת גן, דוחף לרב' כדי לשנות

את מאנ' המתביעים ברכות גן, שנטה' לביכון השמאלי.

קרניצ'י איש המפלגה הרבייזוניסטי' - חירות, חשש

מוחגדת הכוח של השמאלי ברמת גן, הוא עצמו היה

אודה' מסורת וו'ת.

באחת ההזמנויות הגיע מאר' קראניצ'י לבונ' באסיפה

שנקראה באולם 'דובק' לטען האיחוד, ומסטר' שמ'ר

א. קריוני – באספה-בחירה למועצה בני-ברק

הרב ב' 8 תחכים באולם הביזנטים בברך מנזיסיורי ג', אספה בעלי' מומ' ביריה למועצה בני-ברק, וברם בתלאבב, ואספה תחכימת מפעם הרשינה הוחשה לפען אהיה"ר (айחו' ביריכך עם רמתין לעיר אחת) והה שוחח בר' א. קריוני, ראש העיר רמתין.

מועצה יהודית פולין ל'יך ושם-

הרב ב' 6 באולם הקאראל תחריט ישיבת מוצצת היהוד פולין לא'ך שם, כל תבורי המוצה מהתקאים לדיין.

התחרות תלבושות פורים

התחרות תלבשות פורים בין לדים ונעור עד גיל 12, תחרקיים בגין החוויה במפורם הוכחים יקבלו פרסים יקרים ערך. פרסים במפורם.

תחרות בתיה מרכחת

ולוסטיבור – תחנה מרכזית, סולומון 16. ירושה הלוי, ירושה הלוי 91. מולדבסקי חייה, בריחינה 7.

הציגות תיאטרון

ב'א הא' – "החיל האסמן שווק". בח' אסטרון קאמר ר' – "הפסוק בא". ב' ל'לה-לה – "רק ללבונרים", 2 הגנזה ב' 15-7-9.30.

במשך כל היום מתקיימות הבחירות למועצה בני-ברק, שיקבעו את גורל המקום במשך שנים. כל בעלי זכות בחירה באם לקלפי' בני-ברק ומצביעים بعد רשייתם

לפען אהיה"ר (איחו' בני-ברק, עם רמתין לעיר אחת).

לפניהם ביריות של מון הרב מפוני. אין ספק שנילוי המסתמך התיעודי מסיר את השאלה על האירוע ועקביה, על סוד הנגנות של מון החון איש' דעת. כמו כן ניתן לדובן את הנגנות מון הגראמ' ש' וצוק'ל כדי שבקיש למס' את הנגנות צום ותענית, לאור העובדה שהתקנית נגנה דב' בדור הצעבי.

לא בדור ד' כהה השיג השריר או טטרות, אך על ימינו הטענה האנו רואים שהזומה נבראה מאוד ואלה שבה עלילות ד' ימינו, ניתן להאמן שלביקור של צ'ב' היהיטה השפעה מכרעת, בן צבי עצמו נשא דרכם ביריעות, הוא הוציא שבי' ברק היה ערם של התנאים רב ירושה ומי' עליון, כוכו – אח' – היא ראהה להדרם מרכז ירושה בירושא, ינתן אול' למצבוא בדורם אליו, הסכמה למקום היהודי של ב' ברק כטמורפלין של תורה ובוטה עצמה.

ידועה אמרתו של מון הרב מפוני' דע'יא שההו רהר על 'שכבה' שבפיל כל ישראל, נתן להשלים ואת בפרטואה שהוא ותר על המעד של 'ונגה' הבית, כפי שתכנן במקורה, עבור כל ישראל. מספק חיעודי והיסטורי זה שופר או' על האירע הזה ועorder תכנית רבתה. מיבור לעם החשפה על מה שהתרחש באתות, יש ללוד מכך כמה מפתלים וגסתרים ורבי הרגנת גודל התהודה, כי'עד עליון לכל את גנתה המוסתרת בשפריו חביב ולא לפטום למראה עין שטוחה.

אחד הקנאים העז פניו, ניגש לחילון והנה מרן החון איש'
לנגדו. הלה לא היסס והחל לצועק' עט ברענט א פייר'
(שוריפה בוערת!), מרן החון"א השיב בנחרצות: 'אייר צעט א זעט ברענט א פייר, אייר זעט א זעט א זעט ברענט פייר' (אתה
רואה שבוערת שריפה, אבל אני איני רואה כל שריפה!)

לדבריהם: להביא אותו כארוח כבוד של עירייה בברך.

אך לשבץ כך נדרש עיליה, כמו אירע ציבורו חשוב. והונכת הבית של ביןין הישיבה של מון'יבו' נחפהה סידורם המתואימים לך.

רבי יהושע וליג' כותב שמן הרב מפוני' וצוק'ל לא שמח על הרענן. עוד הוא כותב שמן הרב וצוק'ל לא חבר אשתית את בן צבי, הוא נס לא דע שאשתו רחל יאנית בן צבי היה לה תלך פעיל בהערכה על הדת

הנגי'ן דיסקין וצוק'ל מספר שמן הרב וצוק'ל החטער מאד על ההתחממות, הוא לא וזה שהארען נכסה שהקנאים גם בורומים בישיבה מוחים ומברקים את גודל' ישראל שלא לדעת מה שהתרחש מאחריו הקלעים.

הנגי'ן דיסקין וצוק'ל מעד על ההתחממות, הוא לא וזה שהארען נכסה מהר' הילון לויינוב ציבור, מון'ון הרב וצוק'ל העשה, מן החון איש' ויע' והתייעץ עמו על היחידה האשללי לעובד את זרכן מאיר, כדי שנן צבי לא יבקש לפונשאות... מון'ון הרב מפוני' וצוק'ל הבן מתשובה זו שמן בעל החון איש' לא סבר שעליון בטל את התקנית, אלא מסכם לה פחוחה בעידבך.

סודו זה – ממש' וכותב הכאן רבי יהושע וליג'

רב' אהרן קצינגלובין ובני לווייתו

נכנסו לمعון של מרן החון איש' דיע'א. וב' אהרן ביחס מרן החון"א לפנות למון'ון מפוני' ולהשפיע עליון לבטל את ההזמנה. מרן החון"א בפיקוחו השיב: 'ר' אהרן, אתם בעמכם לא שומעים לי, למה תהשוו שהרב מפוני' יחשוב לי...'

חסקין וצוק'ל – השנתה התקנית למעמד 'חונך' הבית, היא קיבלה אופס מלכתי, וכי שהופקד על הקער והכיצוע גם בת הנשא, היה השופט החזרי ר' יתק'ק קסטור זיל, סמכורי מון'ון הרב וצוק'ל ומבא' כיתו כל סוף החון איש' דיע'א.

'אם נעשה אין להшиб'

רבי יהושע וליג' דיסקין וצוק'ל מטהר את המחות שחייב להפסיק מחד' הקנים ביז'עלים, כאשר